

Kacs Kovics Balázs dr. nemes
szas.

1943.08.01.
/1937.évf./

VII.cső.ker. Gegri szárny pk-a
1943.08.01. 1915.07.31. 1940.07.01. 1937.

Szül.: Balassagyarmat
A.: Szakáts Csörba Gizella
F.: Üveges Mária

XII.r.vádlott az ujvidéki perben
Kazincbarcika

UZMÁNY
1945. 07. 04. LEFOKOZÁS ÉS RICSAPÁS
M.kir. Cső. Ti. KÉPZŐ TANF. KALLGATÓJA
1939-1940.
1940-09-01.
/1937.ÉVF./
V. CSŐ. KER.
MAGBI GY.TANALOSÉT. PÁLYG.

+ 2009. 03. 29. MEGHALT.

Óshtergom, 98.07.26.

Igen tisztelt Kedves Barátom!

Meglepődve olvastam megtisztelő levelidet, egyben ezúton köszönöm, hogy eszedbe juttattam.

Örömmel hallottam, hogy még éltek régi barát-
ill. barátain.

Ílát, mint láthatod, még én is élek.

Csodálkozom birgóságodon, hogy a „ségiel” ról tudni vágytassz, ugyanis én senkivel nem leve-
lezek, de nem is találkozom. Egészségi állapotom annyira labilis, hogy szinte a napi gyógyre-
szek tartják bennem a lelket. (Aki olykor lát, ha néha kíváncsi érzésem az utcsára, nem hiszi el, hogy 83 éves Borovitsa, melyen „jól nézek ki”, mert nem lát belém, a szívem mennyire gyenge.)

Mikor az ügyvédekkel nyugdíjba mentem, 1988-tól, szinte állandó betegápolója voltam

szereket feladta emmer, aki hosszú szenvedés
után 1993-nyarán végleg itthagyta.

Egy évi birkomlás és lelki válság után
- csak a templom és fenekeltáján nyújtott némi
megsegítést és erőt a további élethez.

1994. tavaszán egy fiatal család kezdett
gyámolítani, a fiatal embert fiaimra fo-
gadtam, nekik voltam nap - mint nap. -

A „fiat” felnevelő volt egy étteremben,
beszeret oda pulcsuolt, jó volt, a napi
8-10 órai munkában eltöltött idő el-
feleltette velem az egyedülletet, a sajnós
 régi életet és szenvedésret.

Idea már nem tudtam dolgozni, erőm
elhagyott, közhár, utána egy kréta Arigeten
eltöltött gyógyító kúra (ide kísérettel nem
tem) pillanatnyilag helyrehozott, - de most

kérdőit minden előzől.

Fiam - egy nymphomaniás nő, miatta -
ithasfta feleségét, két fiát. Engem még
néha - ha jó passzban van - gyámsolót u-
gyan, de a nő annyira hatalmában tart-
ja, mintha csak titokban tud istápolni. -

Prevenáre elhalt feleségem unokahúgáék
kerésztbe vették, nem vagyok teljesen elnyit-
lanodva.

Kérdésedre válasz:

Ant. Balassagyarmat, 1915. 07. 30

anyám: Szakátsi Csoba Gabriella.

néhai nejem: Tóvics Károly.

Még egyszer kérészem, hogy esetbe jöttél, de talán az lesz a legjobb, ha elfelejtetted.

A régióret indóval, kériségaimat kérek
add át T. Feleségednek

Szeretettel ölellek

St. Károlyi Dalán.

F. dr. Raeskovics Balázs

21500. Esztergom

Aranyszessi út 2.

Perjesy György úrnak

Budapest.

Budakeszi út 49/c.

1021

Kadicsfalvy János
szds. /Kessler/

1940.09.01.
/1931.évf./

Cső.zlj. Galánta szd.pk.

+ Szombathely, 1944.12.14. májzsugor

1940.09.01. 1908.12.06. 1931.08.20. 1931.

B.L.1966.XIX.évf.10-12.sz.19.o.

Kadicsfalvy János szds. 1944.december 14-én a Budapest előterében vívott harcokban a szovjet hads.előtt hősi halált halt.

Kadocsa Gábor
hdgy.

1942.07.01.
/1942.évf./

I.cső.ker.

1942.07.01. 1921.03.22. 1942.06.18. 1942.07.04.

+ Brazilia, San Anto, 1995.09.18.

autóbalesetnél hátgerincét törte

Budapest, 1995. október 7.

Fájdalommal tudatjuk mindazokkal, akik szerették, hogy Kadocsa Gábor életének 75. évében 1995. szeptember 11.-én Braziliában váratlanul elhunyt.

Bár több mint ötven évet élt hazájától távol, soha nem felejtett el magyarul imádkozni, érezni, viccelődni és álmodozni.

Élete tele volt megpróbáltatásokkal, kicsi gyerekkorától egészen haláláig, ennek ellenére megőrizte emberi tartását és életkedvét. Az utolsó pillanatig keményen dolgozott, munkába induláskor érte a halál.

Hamvait egy későbbi időpontban családja kívánságára, az ausztriai Landlban helyezik örök nyugalomra.

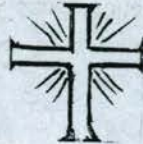
Lelki üdvéért 1995. október 13.-án 18.00-kor a Mátyás-templomban gyászmisén imádkozunk.

Kadocsa család

1093.

(ifj. Kadocsa Gábor Közraktár u. 22/b H-1093

IN MEMORIAM

Budapestről, ifju Kadocsa Gábortól érkezett értesülés alapján szomorú szívvel közlöm, hogy

KADOCSA GÁBOR

M. Kir. Csendőrfőhadnagy

ez év szeptember 18-án, élete 75-ik évében, visszaadta lelkét Teremtőjének. Ertesülésem szerint a halál oka agyvérzés volt.

Kadocsa Gábor bajtársam 1921 március 22-én született és 1939-ben vonult be a Bolyai János Akadémiára, az ott állomásozó Ludovikás Csendőrszázadhoz. A Csendőrszázadnak a Ludovika Akadémiára történt áthelyezése folytán, ott avatták csendőr hadnaggyá 1942 júniusban.

A Tiszántul-i harcokban mint a Szekszárdi Csendőriskola századparancsnok helyettese vett részt és mikor Toszegnél parancsnokát, Mucsi szds-t géppisztoly találat érte, átvette a század parancsnokságot és megállította a tulerőbenlevő Szovjet támadást. A háboru után Baziliában telepedett le, ahol haláláig hűséges ápója volt a Csendőr hagyományoknak. Súlyos auto balesetét szépen kiheverte és fatelepet létesített, ahol erdőgazdálkodással foglalkozott. Szoros barátság fűzte Gácsér Imre atyához, aki szeptember 25-én a Sao Paolo-i MagyarKápolnában mondott gyászmisét lelki üdvéért.

Gyászolják leánya Adriana és két unokája, unokaöccse Kadocsa Gábor és Családja, Gácsér atya és v. Domokos Sándor évfolyamtársa és Közeli barátja, valamint a M. Kir. Csendőr Bajtársi Közösség tagjai. Híven, Becsülettel, Vitézül!

BÉKE PORAIRA.

*Kedves Gyurkám! Fogynak! Gabi volt a legjobb barátom a kislány és mindig ragaszkodott hozzám. Emléket őrzőm.
Babineak kézesókom. Téged öllelek: Sándor*

Kadocsa Gyula
t.tb. fhdgy.

B.L;1969.01-08.XXII.évf.07-08.sz. 73.o.

1967.05.02. feleségül vette Neutzner Helént Omaha, Nebraska, USA.
Esküvő után Dániában telepedtek le, ahol Kadocsa bajtársunk eddig
is élt.

Kara László dr.

fhdgy.

Hir.oszt. m.kiř. hiradó oszt.pság. Budapest pk-a szny.pk.

1940.09.01.
/1938.évf./

1940.09.01. 1914.07.13. 1942.06.18. 1938.

A.: Adorján Sára

Sz.: Homonna /ZEMPLÉN VM./

+ U.S.A. Sarasota, Florida, 2002.06.21. MECHALT

Karabélyos Imre
szds.

1939.11.01.
/1929.évf./

IV.cső.ker. Tabi szárny pk-a

1939.11.01. 1907.10.15. 1929.08.20. 1929.

Szül.: Alsólendva 1907/ZALA VM./

Balassagyarmat, Rákóczi-ut 47.sz.

F.: Fodor Olga /1943/ Ungvár

Gy.: - Csilla Mária Julianna

Munkácsi nyo,aloszt, pk-a

NSzSz h.vez-je

Története: igazolták, Néphadseregben szolgált, majd
10 é börtön

1959. 10. 03.

Kivégezték: Budapest, 1959.11.05. /Rákoskereszturi-temető 301.

A: SÜKÉR VERONIKA

IGAZOLVA! BUDAPEST. I. Uti-U. 20.sz.

Katonai perek. 1945-1958. 138.o.

A nyilvántartott NSzSz tagok sorsa 1960, február 13-ig.

I r. vádlott

1944.11.23- a NSzSz nyo.oszt.pk-a

I.hdt.táb.rend. pk.h-e

1945.12.18. Igazoltnak nyilvánították

1929. Ludovika Akadémia

1948.10.30. fegyverrejtegetés miatt 10 é

szabad Balassagyarmat ÁB fióknál

NSzSz vallatások miatt vád

kivégezték

KOVÁCS ZOLTÁN ANDRÁS:
A SZÁLLASI KORMÁNY
BELÜGYMINISZTERIUMA.

KARABÉLYOS IMRE – a képen csendőr
századosként, az 1930-as évek végén –
1944. december 24. – 1945. január 5.
között a Budapesten hátrahagyott NSZK-
csoport parancsnoka. (Karabélyos Péter
engedélyével.)

KATYABÉLYOS IMRE SÉDS.

1959. nov. 5-én 6 órakor

Rákoskereszturi temető
301-es parcellájának
21-ik sorában jeltelen sírban
nyugszik.

J e l e n t é s

Budapest, 1959. október hó 2-án.

A Legfelsőbb Bíróság Katonai Kollégiumának különtanácsa Dr. Ledényi hadbíró ezredes elnökletével a mai napon tárgyalta Karabélyos Imre volt cső. őrgy. és társai - a Nemzeti Számonkérés Szervezete volt beosztottainak - ügyét, és az alábbi ítéletet hozta:

A Budapesti Katonai Bíróság által hozott ítéletet helybenhagyta; eszerint

- ✓ Karabélyos Imre volt cső. őrgy-ot kötéláltali halálra és teljes vagyonelkobzásra,
- ✓ Mikulich Tibor volt horthyista honvéd szds-t kötéláltali halálra és teljes vagyonelkobzásra,
- ✓ Váraszegi Kálmán volt cső. törm-t 8 évi börtönbüntetésre és egyes jogainak gyakorlásától 10 évig való eltiltásra ítélte a BHÖ. 82. pont /e/ alpontjába felvett háborus bűntett elkövetése miatt.

Ugyancsak a mai napon tárgyalta és hozott ítéletet Pélegyházi Meggyesi Ágoston volt cső. szds. ügyében. A Legfelsőbb Bíróság Katonai Kollégiumának különtanácsa az I. fokon hozott ítéletet helybenhagyta, mely szerint Meggyesi Ágoston volt cső. szds-t kötéláltali halálra és teljes vagyonelkobzásra ítélte.

Dr. Varga József
Dr. Varga József
r. fhdgy.

Készült: 4 pld.
Nyt.sz.: 223-259

Karácsony József
alez.

1942.03.31.
/1915.11.évf./

IX.cső.ker. Kolozsvári oszt.pk.-a

1942.03.31. 1895.06.13. 1918.11.06. 1915.11-i

+ Passaic /New Jersey/ USA 1958.01.14.

1916. 4.GY.E. TART. HDGY.

1921. VII. KER. FHDCY.

Karsay Elek vitéz
fhdgy.

1944.01.01.
/1941.évf./

Cső.zlj. Galánta al.ti. 3.sz.d.pk.

1944.01.01. 1917.07.05. 1942.12.06. 1941.08-i

F.: Klára

Gy.: Elek, Monika

+ Buffalo /New Jersey/ USA, 1992.06.27. Tüdőembolia, agyvérzés 74é

Szül.: Győr

B.L.1993.XLVI.1.sz.13.o.

Vitéz Karsay Elek fhggy. a galántai I.zlj. al.ti-je, a cleveland-i KCsCsK. tevékeny tagja Buffalóban /N.Y. USA/ a kórházban agyvérzést követő komplikációk következtében 74 éves korában 1992.06.27 meghalt / B.L.1992/2.sz./

Győrben született 1917.07.05. Érettségi és a L.A. elvégzése után 1942.12.06-án cső.hdgy-á avatták. 1949.02.16-án vándorolt ki az USA-ba, hol a cleveland-i MCsBk-nek volt aktív tagja betegségéig 1990-ben műtétjei voltak, melyek után már nem nyerte vissza teljes egészségét.06.13-án felesége kórházba vitte, hol tüdőgyulladás és tüdőembóliával szervezete már megbirkózni nem tudott.

07.27-én a Szt Erzsébet templomban tartott gyászmise és temetési szertartás után elhamvasztották. Hamvait özvegye 09.11-én Budapestre vitte, hol a Farkasréti temetőben lesz végső nyughelye.

Gyászolják: özvegye vitéz Karsay Elekné Klára, fia Elek leánya Monika, testvére Sándor családjaik, barátai, bajtársai.
/Özv, K.E-né 1992,VIII, 14./

Karsay Jenő
alez.

1942.04.01.
/1916.évf./

VI.cső.ker. Debrecen, VI.ker.sgti.

1942.04.01. 1895.05.31. 1918.12.08. 1916.

1947 Gráz A Magyar Csendőri Bajtársi Asztaltársaság megalapítója

F.: Gerencsér Ámor lidia Lily

szül.: Budapest, 1895

3.honv.gy.e.

1918-CSőség

Gy.: Elek

Bajtársi Levél 17 é át szerkesztője

1921.fhdgy. III.ker.

N.K.

+ hollandia, Utrecht, autóbuszon szivinfarktus érte 1968.05.02.

B.L.1969.09-12. XXII.évf. 9-12.sz. 36.o.

özv.vitéz Karsay Jenőné 1969.02.14. lakásán hat héttel később +
ura mellett 17ne rogalmazta, gépelte a Bajtársi Levelet, póstázta
utolsó cső.napról képeslepon köszöntötte a kanadai MKCsBK-ot

vitéz Karsay Jenő alezredes

B.L.1969.01-08.XXII.01-08.sz.64-65.o.

özv.vitéz Karsay Jenőné szül. Gelencsér Lidia 64 é Utrechtben, Holla
landiában váratlanul trombózis következtében 1968.04.02.meghalt.

Özv.Karsayné felállította bajtársi segítségükkel ura sirkövét,
gyakran váltottunk levelet. Irta, hogy magas vérnyomással és érszüki

lettel szenved, egyik kezét görcsök támadják. Könnyű operációra be-
vitték a kórházba, az operáció sikerült és a gyógyulás útján volt.

Azeegyik reggel beszélgetett az ápolónővel, majd hirtelen rosszul
lett, eszméletét veszítte és fél óra malva meghalt. Az ura mellé te-

mették 04.05 igen nagy részvét mellett. A sirkövet az özvegy kifizet

te, most az ő nevét is ráírják a sirkőra. Hagyatéki ügyeit a helyi
ref lelkész és egy közjegyző intézik. Köszönjük Orbán József tőrm.

bajtársainknak és feleségének az újabb tragikus esetben tanúsított
közreműködésüket.

B.L.1968.09-12.XXI.évf.9-12.sz. 4-6.o.

Kihull a toll...

Vitéz Karsay Jenő alez.

Vitéz Karsay Jenő alez. feleségével együtt egy belgiumi társas autóbuzs kirándulásra indult. 1968.05.02. délután 4 óra körül az autóbuzsban érte a halál. Kétségbeesett felesége minden élesztgetés-ki-sérlete hiábavalónak bizonyult. Szeretett bajtársunk szivroham kö-zkeztében szenvedés nélkül 72 éves korában azonnal meghalt. A halál külföldön következett be s időbe telt, míg utrechti csendőr bajtárs-saink kérelmére a holttestet államköltségesen hozták vissza Hollandi-ába. Temetése 05.08.án volt Utrechtben igen nagy részvét mellett. A temetési szertartás az Ornsteinsingeli lakótömbjük nagyter-mében kezdődött, ahol a holland lelkigongozó megható beszédben búcsuzta-ta holland lakótársaitól. Utána Ciria János magyar ref. teológus mondott inát és a gyászmenet elindult a városi temető kápolnájához. A Gyászszertartást ugyancsak Ciria János teológus végezte.. Búcsúbe-szédében megható szavakkal méltatta az elhunyt harctéri. hazai, vég-émigráns érdemeit. Kegyeletes szavakkal búcsúztatta özvegyétől, test-véreitől és cső. bajtársaitól, valamint ismerősöktől és jóbarátoktól. A kápolnai szertartás a magyar Himnusz eléneklésével végződött. Holttestét cső. és honv. bajtársai vitték a vállukon a sirig a kopor-só előtt Orbán Árpád díszpárnán vitte kitüntetésait. A koporsót nem-zeti zászlóval takarták, rajta az özvegy testvérei a MKCsBK. és a ho-nvéd bajtársak koszorui. a sir körül sokasodtak, ismerősök virágai és koszorui.

Az utolsó istenhozzádot ismét a magyar teologus mondotta, majd Ádám Béla honvéd vivőtanár szds. a honv. Dr. Papp Zoltán szds. pedig a cs-ség nevében mondtak elcsukló hangon megható búcsúbeszédet. A cső. ba-társak nemzetiszínű szelaggal átkötött kis csomagban magyar földet helyeztek a szíve mellé. Majd elmondották a Magyar Híszkegyet s eze-szezzel végetért a temetési szertartás. Kb. 100 főnyi gyászoló tömgg-meghatódva fájó szívvel távozott.

A németországi cső. bajtársakat Dr. Kerekes László szds. képviselte, a szertartás alatt az Orbán fiúk lenykepielvételeket készítettek, a búcsúbeszédet hangszalagra vették.

A koporsót Dr. Kerekes László, Dr. Papp Zoltán szds-ok, Orbán József tórm és Ádám Béla n. szds. vitték négy holland hivatasos koporsóvivő-vel.

A temetés után a résztvevő bajtársak és barátok ORsteinsingeli lakó-telep éttermében közös ebéden vettek részt.

Elismerésünket és köszönetünket nyilvánítjuk Dr. Papp Zoltán szds. és Orbán József tórm. bajtársgknk, hogy a tragikus haláleset után azonnal az özvegy segítségére siettek és minden lehetőt megtettek, hogy az özvegy fájdalmát enyhítsék, valamint hogy a hatóságok támoga-gatását az özvegy számára biztosítsák.

Vitéz Karsay Jenő alez. 15 kitüntetését a MKCsBK muzeua számára hagyta hátra. Utban vannak Kanada felé a Bajtársi Levél bekötött példányai 1947-től a mai napig, melyeket eddig ő őrzött, a Bajtársi Levélnek 17 éven át alapító szerkesztője és kiadója volt. A hatalmas munkában mindenkor felesége segítette.

AMKCsBK és a Bajtársi Levél vitéz Karsay Jenő alez. bajtársunkat sa-ját halottjának tekinti és sirjára az özvegygel egyetértésben sirkő felállítását határozta el. Időközben a sirkő elkészült, mely tetemes költséggel járt. Kérjük csoportjainkat és szórványainkat, hogy jutta-sanak vitéz Karsay Jenő alez. ur sirkővéra önkéntesen megajánlott összeget, hogy a nehéz helyzetbe jutott özvegyen ezuton is segíthess-sünk. Az özvegye anyagi támogatására pedig a jövőben is kérjük csopo-jaink és szórványaink állandó támogatását.

Pénzadományokat kérjük akár közvetlenül az özvegy címére, melyeket mi azonnal továbbítunk.

A tragikus hír vétele után a MKCsBK központ azonnal levélben fejezte ki együttérzését és özvegynek, és kifejtettük, hogy nagy halottunkat mi is keserű szívvel szívvel mellette vagyunk.

Karvally Gyula (j.
hdgy. /Keszler/

1942.07.01.
/1942.06.évf./

I.cső.ker.

1942.07.01. 1921.01.05. 1942.06.18. 1942.07-i
cső.egység amerikai szolg-ban: Roitham

+ Brazilia ?

Karvász Kálmán
hdgy.

F.: Dalmi Dalma

Kass József
alez. /Kron/

1942.03.31.
/1915.11.évf./

IV.cső.ker. Pécs, ea.ti.

1942.03.31. 1896.03.21. 1918.11.10. 1915.11.
1916.

PÉCS, ERKEL FERENC U. 2. SZ.

Katona Lajos dr.
fhdgy.

1941.11.01.
/1939.évf./

Nagyvárad tanzl. sgti.

szübh.: Szeged
A.: Barabás Margit

1941.11.01. 1916.09.05. 1942.06.18. 1939.02-i
F.: ZSIGMOND ILONA, BUDAPEST, 1944.09.

+2009.04.

DR. KATONA LÁSZLÓ FHDGY. DR. KATONA LAJOS FHDGY.

Káldi János dr.
szds. /Krupa/

1943.08.01.
/1937.évf./

Nv.tanzlaj.

harcok alatt az egyesített Zombor-Szekszárdi isk.sz.d.pk-a
+ ?

1943.08.01. 1912.09.13. 1940.07.01. 1937.

Cső.gy.tanszd.okt.ti. 1941.11.15.-1942.09.30.

M.KIR. CSŐ.TI. KÉPZŐ TANF. KALLGATÓJA 1939-1940.

Kásás László vitéz
hdgy.

1942.07.01.
/1942.07.évf./

I.cső.ker.

1942.07.01. 1920.06.09. 1942.06.1942.07-i

SzU.hdf. Voronyezs

Kazincbarcika

+ C^šákvár, 1996.12.07. T^üD^őR^áK

↓
KÁSÁS LÁSZLÓ

VITÉZ KÁSÁS LÁSZLÓ 1967.

Kedves Gyurka!

Mivel többszöri kísérlet után telefonon elérhetetlen vagy, ezért levélben tájékoztatlak több szomorú eseményről.

1996. évben elhunyt Palocsay István volt m.kir.cső. főhadnagy bajtársunk Sátoraljaujhelyen. Temetésén résztvett Radnai Laci bajtársunk és Ányok Károly volt osztálytársa.

1996. dec.7-én elhunyt vitéz Kásás László m.kir.cső.főhadnagy bajtársunk Csákváron a Tüdőszanatóriumban, tüdőrákban.

Temetése 1997.jan.10-én 13 órakor lesz az Örbottyáni temetőben. Sajnos, csak a fenti szomorú híreket tudom közölni. Remélem, hogy a f.évi február 14-i cső. napon személyesen is találkozhatunk.

Budapest, 1997.jan. 6.

Bajtársi szeretettel ölel:

Hadad

F. Rajki Hadad
Budapest
Nyírszász u. 104/D.f.2.
1165

Perjesi György úrnak

Budapest
Budakeszi u. 49./c

102.1.

Mély fájdalommal tudatjuk,
hogy

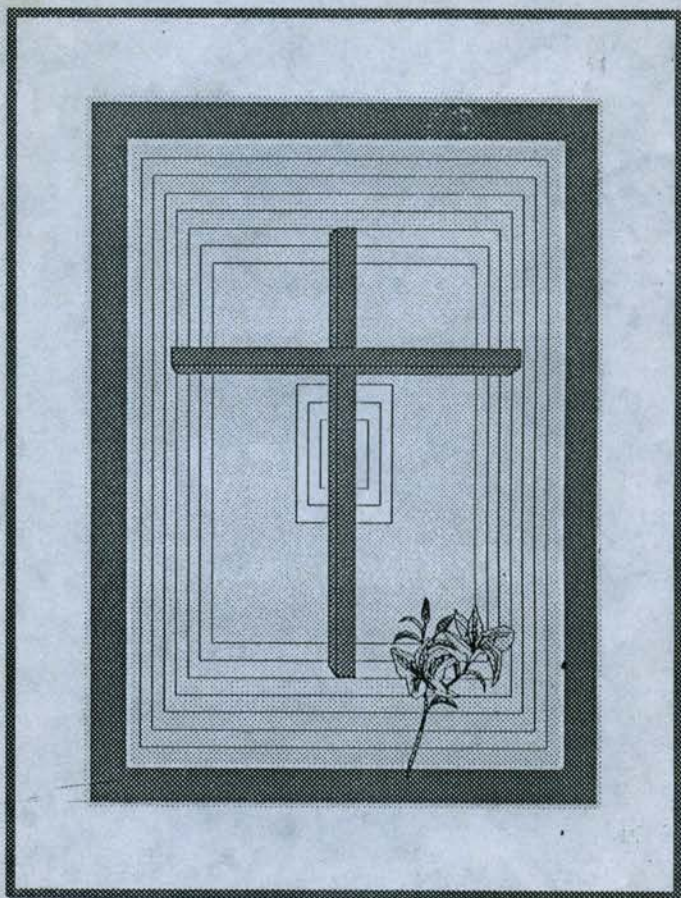
Kásás László

1996. december 7-én türelemmel
viselt, gyógyíthatatlan betegségben
meghalt.

Temetése, akarata szerint
1997. január 10-én 13 órakor
az ôrbottyáni temetôben lesz.

A gyászolò család nevében

Kásás Margit
Dunaújváros 2400
Március 15. tér 1. VIII. 4.
tel.: 25-434-085

Kátai-Pál András
őrgy.

1944.01.01.
/1929.évf./

II.cső.ķer. tö.Kassa ea.ti.

1944.01.01. 1893.10.15. 1918.11.29. 1929. 1915.11-i
1923.10.21.-1924.09.30.
1925.03.01.-1927.04.30. megszakitva

+ Pozony, SzU. hdf.táb. 1946.

Kecskési Tivadar
fhđgy. /Kohlmann/

1944.01.01.
/1941.évf./

III.cső.ker.Muraszombati szárny pk.h.

F.: Maja

"Nemzetőr" c. emigráns havilap alapítója München
vers és próza előadóstjei

"Tollas Tibor" szül.: Nagybárca /Borsod vm.:

1944.01.01. 1920.12.21. 1941.08.20. 1941.

A.: Kohlmann Tamás

A.: Kecskési Jolán

Vád: emberiség elleni bűntett 8 é fegyház Vác
+ München /Né.o./ 1997.07.19.

25.honv.gy.e. Nagyvárad

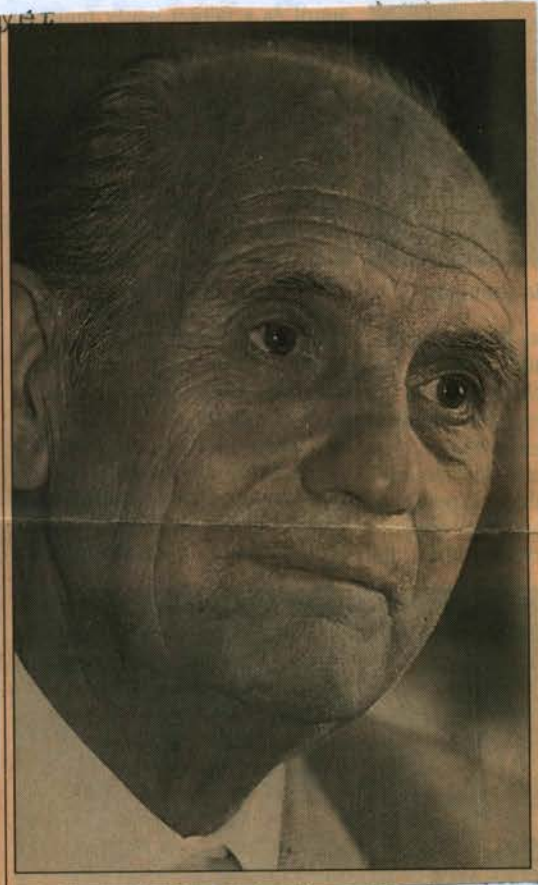
kivizsgálta a szolyvai haláltáb. ügyét

gy.: - Tamás, Csilla, Krisztina

hamis vádak 10 é börtön, Vác

(GAZOLVA! NAGYBARCA /BORSOD VM./

FÜVESKERŐ 1954-1995 ANTOLOGIA

L.A. 1941.08.20. felavatott évf.
Kecskési Tivadar. Iróí név: Tollas Tibor.
1920.12.21.

Az avatás utáni adatok. /1941-45/.

Avatás után egy évre Nagyváradra, a 25.gy.e-hez kerültem, majd utána Budapestre a cső.ti-i tanf-ra. 1943 őszén pedig szárnypk.h-ként Mura szombatára, ahol 1944.03.19-ig szolgáltam. harci beosztásba, ahol 1944. Innen hadibeosztásba a 117.táb.cső.zlj-hoz Beregszászra. A zlj a Tisza vonalán a hidak őrségátés az 1.hds. záróvonalát ellenőrizte. Innen vonultuk vissza a Kőszeg melletti Horvátzsidányba, az ország határig. A szovjet csap-ok bekerítése miatt szd-ommal az erdőbe húzódtunk vissza és éjjeli menetben a Ság hegyig galogoltunk. Ott feloszlattam a szd-ot s magam egy kárpátaljai családdal szekéren jutottam szülőfalumban, szüleimhez Nagybarcára. Pihenő után a család visszavittem Tiszaujlakra, mely már a SZÜ-hoz tartozott. Ott észleltük, hogy a trianoni határon túl 23 községben az oroszok saját közigazgatásukat vezették be, 18-60 éves korig.- csakugy mint Kárpát alján - minden magyar férfit összeszedtek és a szolvai haláltáborba szállították, ahol zömében mind elpusztultak. Ez a döbbenetes esemény arra indított, hogy Budapestre utazzak és Röder Jenő altbgy urnak, volt soproni realiskolai pk-omnak jelentsem. Ő bizott meg az eset kivizsgálásával.

B/ Háboru utáni adatok /1945/-, /

1945 nyarán mint "élelmiszerszállító" tiszt a kárpátaljai határon felderítést végeztem és jelentésem a H.M-hez és rajtuk keresztül az angol és amerikai katonai előbizhoz jutottak el. Ez az ÁVÓ-nál gyanút keltett. Közben visszarendeltek. Majd B. listáztak. Ujból Tiszaceécsen kötöttem ki, majd szüleim értesítettek, hogy "Behívót" kaptam, mint leigazolt cső.ti. az ujonnan alakult ÖPK-i isk-hoz. Tanárnak csak pár hónapot lehettem ott. Hamis vádakkal letartóztatnak és 10 évre ítéltek el háborus bűnösként. Ebből 9 évet nagyrészt a váci börtönben töltöttem, ahol kézzel írott könyvekben megszerveztem földalatti irodalom terjesztését. 1956 nyarán felülvizsgáltak és szabadon bocsátottak. 56 őszén részt vettem a szabadságharcban, majd nov.5-én nyugatra menekültem, ahol előbb Bécsben, majd 7 évre rá Münchenben a Nemzetőr c. lap szerkesztését és kiadását végeztem. 1958. megnősültem, magyar feleségem néprajzra irattkoott be. Bécsben Tamás fiunk és Csilla lányunk Bécsben, Krisztina lányunk Münchenben született. 1963-tól Münchenben élünk, ahol feleségem a Néprajzi Múzeum ig. h-kéntvan állásban. Én a Nemzetőr szerkesztését és kiadását végzem. Több könyvet adtam ki s minden évben meglátogattam a szórván magyarságot, hogy személyes kapcsolattal munkánkat eredményesebbé tegyem. 56 után otthon született új, fiatal nemzedék íróival, költőivel személyes kapcsolatot sikerült kiépíteni, mely évről évre szorosabb, bensőségebb barátsággá alakult, a munkánknak nemcsak az emigrációban, hanem otthon a hazában és nevért visszhangot biztosított.

B.L.1968.01-08.XXI.évf.0°-o8.sz. 52-53.o.

A H₁dfőből értesültünk, hogy Tollas Tibor a Nemzetőr szerkesztő-kiadója bepekte az ellene kiadott "Fekete Könyv" szerkesztőit és kiadóit. Fiala Ferenc szerint az összes dokumentumok a hazai ÁVÓ-tól kerültek nyugatra titkos felhasználás céljából. Mindez megerősíti a mi előző feltevésünket, hogy Tollas Tibort és a Nemzetőrt akarták elhallgattatni, mert gondot okoz a hazai kommunistáknak a Nemzetőr kiváló emigrációs munkája.

A MAGYAR SZABADSÁGHARCOS IRÓK
ÉS KÖLTŐK LAPJA KÜLFÖLDÖN

Zeitung der Schriftsteller und Dichter
des ungarischen Freiheitskampfes

Newspaper of the Authors and Poets
of the Hungarian Fight for Freedom

Postfach 34 03 61 - D-8000 München 34
Telefon (0 89) 1 50 39 41

München. 1985. július 4.

v. Rađnoczy Antal Vitézi
Főkapitány urnak
München

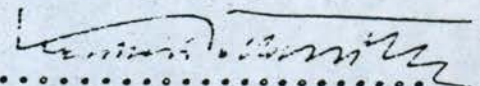
I g a z o l á s

Alulirott Kecskési /Tollas/Tibor hosszú éveket töltöttem a váci fegyházban 1950-től 1 év rabságában töltött idő-megszakításával 1956 július 25-ig- Géczy Mihály csendőrmester bajtárssal és barátommal. Ez idő alatt többször volt alkalmunk a háborús élményekről beszélgetni. Mindazokat, amit Géczy Mihály bajtrásam a Vitézségi érem ügyében hivatalosan is felterjesztett, meg tudom erősíteni azokból a beszélgetésekből, melyeket a 6 évi közös rabság idejéből magától Géczy bajtársamtól hallottam. Volt alkalmam személyesen is Horváth Ezredes urral találkozni 1948-ban a Gyűjtőfogházban s többek közt a csendőrbajtrások közül kiemelte Géczy Mihály bajtrásamát is, aki iránt azért is különösen érdeklődtem, mert földim volt.

Írásban kell még adnom, hogy talán s e n k i oly bátran és okosan nem viselkedett a váci börtönben, mint a konjárára és később házimunkásnak kinevezett Géczy Mihály, aki katonabajtársainak egész sorát mentette meg az éhhaláltól, akiket félkosztra ítélték. Az örökkel Néki sikerült megteremtenie legjobban a kapcsolatot, hogy hírekhez jussunk. Ott is "vitézül" viselkedett a börtönben, ahol sokan összeroppantak.

A fenti vallomásomat meg tudom erősíteni több volt váci rabbal és tisztársammal, akikkel együtt ültem.

Tisztelettel:

Kecskési Tollas Tibor
München 50. Ferchenbach str
88. Ny- Németország

Handwritten notes in the left margin:
Kecskési Tollas Tibor
München 50. Ferchenbach str
88. Ny- Németország

Handwritten note at the bottom:
László a ... vitéz ...

Handwritten date:
1985. július 10.

Handwritten signature:
Tollas Tibor

In memoriam Tollas Tibor

Csöndben hozták haza földi maradványait, és csöndben temették el a szülőfalujában, mintha még mindig (vagy már megint) kiátkozott volna, akár a kommunista rémuralom kezdeteitől egészen a rendszerváltozás évéig. (És tovább.) Ma délután háromtól az 1945 és 1956 közötti magyar *Politikai Elítéltek Közössége*, barátai, rab- és sorstársai emlékeznek rá a *Magyarok Házában* Budapesten, a Szemmelweis utcában, este hatkor pedig legfőbb patrónájának, Nagyboldogasszony budavári templomában mondanak lelki üdvéért szentmisét. A bajtársi találkozó, amely a

szellemét tartotta életben. Jelentőségét az itthoni hatalomnak a lap iránt megnyilvánuló rettentően éber figyelmén lehetett lemérni igazán. Volt idő, amikor rendőri megfigyelés és fogda járt egy-egy Nemzetőr-példányért a Magyar Népköztársaság polgárának; és még a rendszerváltozás fordulóján is a fasiszta jelzöt ragasztották arra, aki a Nemzetőr sok évtizedes teljesítményéről elismerően szólt. A lap itthoni méltatását, ha tetszik, rehabilitálását egyes-egyedül a *Magyar Nemzet* végezte el 1990-ben. Mint „utolsó kenetet”, úgy fogadta ezt az írást Tollas Tibor, mondván, vergődő lélekkel várta már. No igen, mert érezte, sőt tudta is, nem úgy öleli keblére a szabaddá vált kicsiny haza, ahogyan majd negyvenévnnyi lobogó hűségéért megérdemelte volna. A *Gulyás fivérek* portréfilmjén, pár visszhangtalanul maradt kiadványán meg néhány perzselő hangulatú előadói esten kívül nem sok minden történt annak érdekében, hogy Tollas Tibor a magyar irodalmi élet, a magyar közélet láncszemének érezhesse legalább magát. Pedig ha másért nem, néhány valóban nagy verséért megérdemelte volna. Nagy verse az is, amelyben szép halálért könyörög teremtőjéhez: „*váratlan jön, hirtelen, / mint bódult álom, alkonyat, / estébe hulló arcomat / ne szántsa kín, emlékezés, / mely ismeretlen éjbe néz...*” Fohásza nem talált meghallgatásra. Talán majd költői lelkének halhatatlanságát kegyesebben pártfogolja az ég. Mi, akik itt maradtunk még, ezért könyörögjünk.

(lőcsei)

Hámory Jenő Tollas Tibor emlékére

Ha hívnak majd a csillagok,
te győztesen a mindenségbe lépsz,
életed örök példaként ragyog,
mint szürkéségen át a színes érc.

Mig megjártad mind a hat világot,
szivedben lüktetett a fájdalom,
s ahogy Krisztus vitte itt keresztjét,
egy nemzet sorsa volt a válladon.

Amit te tettél ezért a népért,
kincseként nemzetünknek itthagyd,
s tavaszt ígérőn emléked felold
minden sziklát repesztő zord fagyot.

Verseid élni fognak akkor is,
ha a földön már régen nem leszel,
és mint hópihé a napsütésben,
léted a végtelenbe úgy vesz el.

nemrég elhunyt Tollas Tibor emléke előtt tisztelget, Kossuth Lajos 1849-es szavait választotta mottójául, de akár a költő, lapszerkesztő, forradalmár Tollas Tibor is írhatta volna őket száz esztendővel később: „*Mi harcoltunk, ha nem is győztünk, ámbár hazánkat nem mentettük meg, de a zsarnokságnak útját álltuk. Majd ha a történelmünket megírják, elmondhatják rólunk, hogy ellenálltunk.*” Tollas Tiborról többet is elmondhatnának. A börtönévei alatt költővé érett egykori ifjú katonatiszt ugyanis az elbukott '56-os forradalom után emigráns szabadsága legelső óráiban tudta, hogy a szovjet önkény ellen itthon maradt honfitársai nevében csak egyféleképpen tiltakozhat a Nyugatra vetődött frásztudó: ha a némaságra ítélt otthon képviselőjeként újsághasábkon, versben és prózában, a világ számos nyelvén kiadott könyvben, előadóesteken kiáltja világgá mindazt a jogtiprást, embertelenséget, hazugságot és tébolyt, amit Magyarország „dicsőséges felszabadítóinak” rabigájában elszenvedett. Már 1957 januárjában megalapította és szinte haláláig gondozta a magyar szabadságharcos írók és költők külföldi lapját, a *Nemzetőrt*, amely minden egyes sorával a szabadságharc

Meghalt Tollas Tibor

Vártuk és mégis döbbenet fogadtuk a szomorú hírt, hogy szeretett barátunk, bajtársunk, rabtársunk és volt katonatársunk Tollas Tibor 1997. július 19-én hosszas betegség után elhunyt. A PEK Tibort a maga halottjának tekintette és az aug. 30-i bajtársi összejövetelen Fehérváry István mondott búcsúbeszédet, kiemelve Tibor kimagasló érdemeit a magyarság összetartása, a magyar név jóhírének nemzetközi ápolása területén és méltatta költői munkásságát.

A PEK közgyűlésének befejeztével a jelenlevők felmentek a Budavári Mátyás templomba, ahol gyászmise volt Tibor emlékére. A szertartást P. Szőke, Tibor gyóntatóatyja celebrálta, a megemlékezést Lezsák Sándor országgyűlési képviselő, az MDF elnöke mondta. A gyászmise után a Magyar Kultúra Házában közös emlékezésre jöttek össze Tibor régi barátai, sorstársai és Tibor családja, rokonsága. Számos felszólalásban emlékeztek meg Tiborról, Pfitzner Rudolf, Radnóczy Antal, Fehérváry István és sokan mások. A család nevében felesége, Maja köszönte meg a részvétnyilvánításokat és megemléket, hogy a koszorúmegváltás címén befizetett összeget a MEMENTO alapra fogják átutalni.

A PEK Ügyvezető Testülete elhatározta, hogy a jövő esztendőben közösen meglátogatják Tibor sírját Nagybarcán.

A PEK közgyűlésének befejeztével a

Hámory Jenő

Tollas Tibor

emlékére

*Ha hívnak majd a csillagok,
te győztesen a mindenségbe lépsz
életed örök példaként ragyog,
mint szürkeségen át a színes érc.*

*Míg megjártad mind a hat világot,
szívedben lüktetett a fájdalom,
s ahogy Krisztus vitte itt keresztjét,
egy nemzet sorsa volt a válladon.*

*Amit te tettél ezért a népért,
kincseként nemzetünknek itt hagyod,
s tavaszt ígérőn emléked felold
minden sziklát repesztő zord fagyot.*

*Verseid élni fognak akkor is,
ha a földön már régen nem leszel,
és mint hópihék a napsütésben,
léted a végtelenbe úgy vesz el.*

Kedves Ortutay Mária!

Engedje meg, hogy „Kecskési Tollas Tibor” (alias Kecskési Tivadar)-ral folytatott mesedélutánját helyreigazítsam.

Kecskés Tivadart 1941. augusztus 20-án avatták 1-es rangszámmal, mint csendőrhadnagyot. A budapesti 1. csendőrkörület létszámfeletti állományába került.

1943 augusztusában Muraszombatba helyezik. Itt mint csendőr hátszakasz-parancsnok, a partizán elhárítás és hátszakaszbiztosítás helyett együttműködik a jugoszláv partizánokkal, illegális nyomdát vezet, röplapokat gyárt, fegyveres tüntetést szervez (lásd a muraszombati jugoszláv városparancsnokság/partizán parancsnoksága 1945. május 16-i igazolványa, valamint önéletrajza).

1944 októberében nyilas karszaggal motoros szolgálatot teljesít Budapesten (lásd P. I. szemtanú írásbeli nyilatkozata).

1945 elején nem a fronton sebesült meg, hanem Veszprémnél, ok-

tatás közben egy páncélőköl robbant fel a kezében (saját önéletrajzából).

1945. március 28-án alakulatát cserbenhagyva, Horvátszidánynál, egy kisebb csoporttal, teljes felszereléssel átszökik a szovjet hadsereghez (Horvátszidány község hivatalos igazolás).

Átszökése után a tömördi szovjet parancsnokság szolgálatában német foglyokat kísér Pápara (igazolási kérelmében írt saját önéletrajza 45. április 29-én).

1945. április 15-től a 7. honv. ker. parancsnokságon zászlóalj-parancsnok, majd szeptember 15-től a HM Igazoló Bizottsága Főtitkárságánál, majd a Katonapolitikai Osztálynál nyomozó.

Pálffy György vezérőrnagy 1946. június 4-én a tényleges szolgálatban való megtartását javasolja, mert „minden tekintetben megfelelő és munkájára feltétlenül szükség van”!

Az idők politikai változásának szellemében 1945-ben a Kisgazdapárt, 1946-ban a Szociáldemokrata és 1947-ben a Kommunista Párt tag-

ja (Dr. B. J. Santiago de Chile írásbeli nyilatkozata).

1948-ban visszatérő zsidó deportáltak felismerik, feljelentik, letartóztatják és június 18-án „emberiség ellen elkövetett bűntettek” (nem politikai cselekmények) alapján, – partizántevékenységet enyhítő körülménynek tudva – 8 évi fegyházra ítélik. 1956. júliusában, büntetésének teljes letöltése után, elbocsátó papírral szabadul.

(Az összes adatok a Magyar Szabadságharcos Világszövetség jelentéséből valók. 1967. augusztus 25, Párizs.)

Dacára annak, hogy börtönében „bebádogoztak minden ablakot”, mégis „Új fény kel, új cél, hajnalhasadás, Keletről várom a feltámadást”.

(Új élet 1965. augusztus 1.)

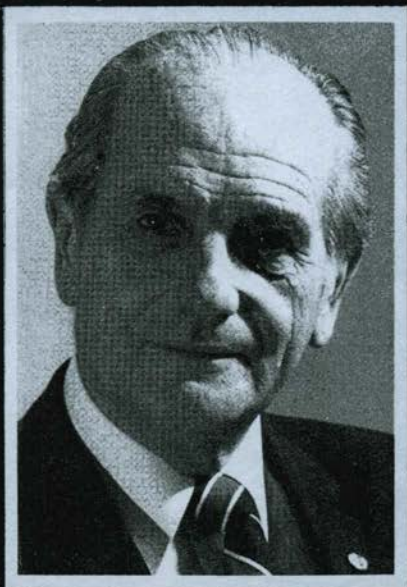
Ítéljen az olvasó!

Üdvözli

V. Gaál Tibor
A-1223 Wien/Austria

Slapu. 1994. 12.

100 SEK	N. N.	50 CAD
300 DEM	Orkényi Imre	100 USD
20 USD	Emlékező Antal	200 FRF
40 000 HUF	Pap István	300 SEK
10 USD	Peterson József	100 USD
500 SEK	Peterson Róger	100 USD
20 CHF	Pető Ferenc dr.	200 SEK
100 CAD	Pótlányi Rudolf	200 DEM
200 USD	Remenyik Tibor	25 USD
500 USD	Rozványi István	2 000 HUF
5 000 HUF	Sárvári Albert	15 CAD
3 000 HUF	Simon István	20 USD
30 000 HUF	Szalay B. László dr.	200 CHF
500 USD	Szegegyi Csengey István	1 000 HUF
150 USD	SZÉKAKÉSZ	50 000 HUF
10 000 HUF	Turay Ilkó	10 000 HUF
500 HUF	Ujvárosy István	30 CAD
14 460 HUF	Vad Václav Őrnagy	5 000 HUF
100 USD	Vasvári Tamás	300 HUF

„Az ébrenlét és álom közötti keskeny sávon“ kövess kedves olvasóm a gyermekkor varázskörébe, melynek elmosódó határát eltávozott szeretteink emléke és fiatalságunk sugárzó évei védik. „Messzi lámpásként hívó csillagok“ vezetik lépteinket. Anyánk vigyázó szeme, az első szerelem ma sem fakuló fénye, a régi játszótársak arca, a szülői ház kigyúló ablaka máig kísérik. Az első szó, amit magunkba szívunk, egy virág illata, vagy a hazai színek, ízek vezetnek a varázskör küszöbéig. Ez a kör kitágul időben és térben egészen a mindenség határtalanságába.

Egy év szokatlanul bő termését, emlékezésem álmait és látomásait foglaltam versekbe, öthónapos kórházi tartózkodásom és párhetes olaszországi szabadságom alatt. Új verseim mellett néhány régebbi költeményemmel is találkozók az olvasó, melyek — úgy érzem — idekíváncsoznak. Nemcsak a hazai emlékek, vagy az „ítélő idők forgószeleiben“ hozzám sodródó társak, de a bennem élő holtak árnyai is elszakíthatatlanul ehhez a varázskörhöz kötnek. Végül, nem várt ajándékként bővült ki ez a kör számos hazai fiatal íróval, akiknek eszmei barátsága újra és újra erőt és vigasztaló elégtételt ad.

Hetvenhét éves korában Münchenben elhunyt Kecskési Tollas Tibor, a Nemzetőr című emigráns havilap alapító főszerkesztője – adta hírül a rádió. Végakarata szerint szülőfalujában, a Borsod megyei Nagybarcán helyezik majd örök nyugalomra.

A nyolcvanas évek végén, még a rendszerváltozás előtt találkoztam vele először New Yorkban, nagy sikerű költői estjén, és itt hallottam először saját előadásában a ma már híressé vált *Bebádogoztak minden ablakot...* című versét. Akkor kötöttünk barátságot. Utoljára ez év áprilisában kaptam tőlük levelet. Felesége, Maja számolt be Tibor egyre romló állapotáról. Legboldogabbnak tízéves barátságunk alatt akkor láttam, amikor 1995 októberében a nyomdából egyenesen hozzám hozta el a *Füveskert 1954–1995* című antológiát. És milyen ráadás volt az az este, amit még abban az évben december 16-án *Fehérvár* István, a barát és szintén egykori politikai fogoly 75. születésnapján, egy behavazott világvégi vendégfogadóban töltöttünk. Egész este filozofáltunk és terveket szőttünk. Álmodoztunk és iszogattunk. Tibor pedig ragyogott. Amikor elbúcsúztunk egymástól, zsebembe csúsztatott egy minikönyvet, amelyet az ő hetvenötödik születésnapjára jelentetett meg azokban a napokban a lakiteleki *Antológia Kiadó*. A *Bebádogoztak minden ablakot...* angolul, németül, olaszul, spanyolul és magyarul. A gyerekek örül úgy a karácsonyi ajándéknak, ahogy ő fogadta a kiadó meglepetését.

Tollas Tibor 1920. december 21-én született Nagybarca községben. Apja,

Bicsú Tollas Tibortól

Kohlmann Tamás ezredes arra volt büszke, hogy nagyapjának testvére, Kohlmann József császári tiszt 1848-ban az osztrák és cári seregek ellen harcolt a magyar szabadságért. Édesanyja, Kecskéssy Jolán – az ő nevét vette fel 14 éves korában – a református zoltárfordító *Geleji* Zsuzsanna leszármazottja. Tollas Tibort 1941-ben avatták a *Ludovika Akadémián* hadnaggyá. Hadibeosztásban, 1945 tavaszán, Veszprém mellett mindkét keze súlyosan megsebesült, s ennek nyomát őrizte haláláig. Hamis vádakkal 1947-ben letartóztatták. A kiszabott tíz év büntetésből kilenc évet a gyűjtőfogházban, a váci börtönben és a tatabányai rabrátyában töltött. A politikai perek felülvizsgálatakor, 1956 júliusában szabadult, majd telepedett le az NSZK-ban. Münchenben megalapította és évtizedeken át szerkesztette a *Nemzetőr* című lapot. A feladat küldetés volt, mint ahogy az volt az „íródeákság” is a váci börtönben. *Tóth Bálint*, a fogolytárs írta a *Füveskert*ben: „*Tollas (...) az egész mozgalmat táplálta, és eredményre vitte, s aki egy másolóbarát szorgalmával lopott órákon, lopott hónapokon át írta, másolta fordításainkat, verseinket.*” Az emlékezet tíznél több három-négyszáz oldalas, kézzel írott börtönfüzetről tud, de mindössze öt maradt meg: három kötet műfordítás és két kötet vers. Három darab 1956-ban kijutott Nyugatra, két kötet itthon, rejtekhelyen vészelte át a legsanyarúbb éveket. A többi Vác börtönfalai között odaveszett. Tibor azonban ha-

láláig bízott abban, hogy talán egy-két kötet még előkerül...

Határ Győző írta 1988-ban Tollas akkor megjelent *Varázskör* című kötetéről, lírájáról a *Nemzetőr*ben: „*Tollas Tibor olyan lírikus, ki elmondhatja magáról: »énekelek, mert Isten énekelnem adta, úgy énekelek, ahogy Isten tudnom adta.* Ez a fajta költői alkat nem néz se jobbra, se balra, hiszen lírája – potenciálisan – benne, vele, mintegy adva van: lírai feladata, lehetősége, termése ennek a potenciális lírának a lesugárzása (...) *Varázskör* című, új kötete nemcsak húrjainak bámulatos, új megzendülését jelenti az öregkor ajándéka gyanánt, hanem mindinkább előtérbe kerül a szín-líra, a vegyítés a líra hangja. Az ártatlanság megvágása. A gyermekkor visszakívánása.” Haláláig ebben fürdött: az ártatlanság sugárzott belőle, és újra lovagolt fűzfásípot fújva. És eközben kaptam azt az áprilisi keltezésű levelet Münchenből, amely már rosszat sejtetett: „*Tibornak naponta van egy-két nyugtalan órája, amikor várja, hogy ismét lefogják, bebörtönzik vagy kivégzik*” – írta a felesége. „*Emlékei között szerepel a gyermekkor és a külföldi előadóutak. Mindenre, aki írt nekünk, emlékezik, felcsillan a szeme, ha felolvassom a lapot, levelet neki. Néha beképzeli magának, hogy most érkezett külföldről haza.*”

A géppel írott levél végén Tibor keze írása. A nehezen formált betűk, az utolsó belső harc nyoma az életért. Valamennyiünkért: „*Szeretettel: T. Tibor*”.

Hö András

KECSKÉSI TOLLAS TIBOR EMLÉKÉRE

v. Domokos Sándor

Nagyon lesújtott Tollas Tibor, egykori ludovikás társam haláláról szóló hír. Miután Tibor kiemelkedő tagja volt a magyar emigrációnak, természetesen sok nekrológ emlékezett meg róla. Legtöbb búcsúztató a Nemzetőr alapító szerkesztője és a halhatatlan magyar költő előtt hajtotta meg az emlékezés zászlaját. Elvitathatatlan érdeme Tollas Tibornak, hogy a magyar szabadságharc elbukása után sem hagyta a forradalom lángját kialudni a magyar szívekben és ugyanakkor nem engedte, hogy a nyugati világ lelkiismerete feledje a forradalom cserbenhagyásának bűnét. Mindig rámutatott arra, hogy ezzel a mulasztással a Nyugat saját érdekeit is elárulta.

Mindezek közismert tények a pályája derekára érkezett Tollas Tibor személyével kapcsolatban. Mi a volt ludovikás társai viszont egy vidám, lelkes és elnyűhetetlen fizikumú fiatalemberre emlékezünk, akinek mi ismertük Tollas Tibort a Ludovikán. Kiváló tanuló és elsőrendű atléta volt, aki sokszor beleütközött a katonai fegyelemkeret korlátaiba. Hiába volt tiltva nyilvános helyen számunkra a tánc, Tibor, mikor szerelmes volt, nem habozott táncra vinni az imádott kislányt, még azon az áron sem, ha ezért a rangsorban visszahelyezték. Bár elvesztette kiváló helyét, a következő félévben visszaszerezte azt.

Tibor legfőbb jellemvonása a lelkesedés volt, mely annyira hiányzik a mai blazírt ifjúságból. Ez a lelkesedés ragadta őt sokszor meggondolatlan cselekedetekre. Lehet, hogy helytelenül cselekedett bizonyos esetekben egyesek megítélése szerint, de ez csak vélemény kérdése. Az viszont tény, hogy soha sem helyezte saját érvényesülésének érdekét a nemzet érdeke elé.

Közös ifjúságunk pár jellemző epizódjára emlékszem vele kapcsolatban.

Egy nyári nagygyakorlaton az esti tábortűzet körülülve bámultuk a lángokat és régi kuruc dalokat énekeltünk. Egyszerre csak Tibor a tűz körébe lépve egy olyan lángoló hazafias verset szavalt el, hogy mindnyájunk vére megepezdült. Alig akartuk elhinni, hogy a saját költeményét szavalta. Az a vulkánikus erő, ami úgy fizikailag, mint szellemileg benne feszült, ekkor kezdett felszínre törni.

Az évi kézigránátdobó versenyben mindig az élen járt. Az őszi nagygyakorlatainkat a századok közti terepfutó verseny tetőzte be. Ez a verseny komoly próbatétele volt a fizikai állóképességünknek. Tizenöt kilométeren a századoknak mint egységeknek, teljes menetfelszereléssel kellett résztvenni és a század utolsó tagjának a célba érkezési ideje döntötte el az eredményt. Ezért egymás övét

fogva futottunk és ha kellett, a gyengébbeket vonszoltuk magunkkal. Tibor mindig két vagy három másik felszerelést vette magára, hogy könnyítsen a kevesebb állóképességgel rendelkező bajtársain. Ez a közösségi szellem jellemezte a Ludovikát, de Tibor mindig élenjáró példa volt mindnyájunk számára.

Később az emigrációban sok támadás érte, mint mindenkit, aki egy fejjel a tömegek fölé emelkedik. Kétszer volt vendégem itt Winnipegben és alkalmam adódott vele meghitt kettesben beszélgetni. Akkor mondta, hogy fel van készülve arra, hogy lesznek, akik csendőr múltjáért, és lesznek, akik a néphadseregben való szolgálatáért fogják elítélni.

"De nem számít. A lelkiismeretem tiszta. Soha sem tettem semmit egyéni érdekből. A szélsőségeseknek úgyszem lehet eleget tenni. Aki középen áll, annak vállalnia kell, hogy két oldalról üssék!"

Kritika érte akkor is, mikor elfogadta az állami kitüntetését Göncz Árpád kezéből. Ez a kitüntetés nem Göncz Árpád adománya, hanem a magyar nemzet elismerésének kifejezése volt azért a halhatatlan nagy munkáért, amit Tollas Tibor költészetével az ötvenhatos szabadságharc szellemének megőrzéséért tett. Halálával kapcsolatban sok verset idézték. Hadd idézzek én is tőle pár sort, amit igazán csak azok éreznek át, akik börtönt jártak. A húsz szem cseresznyéből áradó isteni üzenetet adta át Tibor azoknak ott, ahol arra a legnagyobb szükség volt.

*"...S eggyé lettünk mint eljegyzettek,
Krisztus testének sejtjei,
Kikben egy lélek fénye reszket
És ezt vágyjuk kizengeni.
Minket golyó, kard már nem érhet,
-- Kötél sem fojtja el dalom, --
Mert szerettünk, s gyümölcsös élet
Vár ránk egy messzi hajnalon."*

Stolmár G. Ilona

GYŐZELEM Tollas Tibornak

*Hagyd lehullni ajkamról a szót!
Vesszen a semmibe
vagy haljon belém a gondolat,
ha dicsőségért és
pénzért elárulom az igaz
érzéseket s hűt!*

*Csak a tisztán kimondott való
ártatlansága tartható
a végtelen Időn túl is,
bár néha nem tör át a szó
a hazugságok s gyötrelmek
süket-közömbös falán –
a falak múlandók mindig!
1991. július*

Kedves Ortutay Mária!

Engedje meg, hogy „Kecskési Tollas Tibor” (alias Kecskési Tivadar)-ral folytatott mesedélutánját helyreigazítsam.

Kecskés Tivadart 1941. augusztus 20-án avatták 1-es rangszámmal, mint csendőrhadnagyot. A budapesti 1. csendőrkörület létszámfeletti állományába került.

1943 augusztusában Muraszombatba helyezik. Itt mint csendőr határszakasz-parancsnok, a partizán elhárítás és határszakaszbiztosítás helyett együttműködik a jugoszláv partizánokkal, illegális nyomdát vezet, röplapokat gyárt, fegyveres tüntetést szervez (lásd a muraszombati jugoszláv városparancsnokság/partizán parancsnoksága 1945. május 16-i igazolványa, valamint önéletrajza).

1944 októberében nyilas karszaggal motoros szolgálatot teljesít Budapesten (lásd P. I. szemtanú írásbeli nyilatkozata).

1945 elején nem a fronton sebesült meg, hanem Veszprémnél, ok-

tatás közben egy páncélőköl robbant fel a kezében (saját önéletrajzából).

1945. március 28-án alakulatát cserbenhagyva, Horvátzsidánynál, egy kisebb csoporttal, teljes felszereléssel átszökik a szovjet hadsereghez (Horvátzsidány község hivatalos igazolás).

Átszökése után a tömördi szovjet parancsnokság szolgálatában német foglyokat kísér Pápára (igazolási kérelmében írt saját önéletrajza 45. április 29-én).

1945. április 15-től a 7. honv. ker. parancsnokságon zászlóalj-parancsnok, majd szeptember 15-től a HM Igazoló Bizottsága Főtitkárságánál, majd a Katonapolitikai Osztálynál nyomozó.

Pálffy György vezérőrnagy 1946. június 4-én a tényleges szolgálatban való megtartását javasolja, mert „minden tekintetben megfelelő és munkájára feltétlenül szükség van”!

Az idők politikai változásának szellemében 1945-ben a Kisgazdapárt, 1946-ban a Szociáldemokrata és 1947-ben a Kommunista Párt tag-

ja (Dr. B. J. Santiago de Chile írásbeli nyilatkozata).

1948-ban visszatérő zsidó deportáltak felismerik, feljelentik, letartóztatják és június 18-án „emberiség ellen elkövetett bűntettek” (nem politikai cselekmények) alapján, – partizán-tevékenységét enyhítő körülménynek tudva – 8 évi fegyházra ítélik. 1956. júliusában, büntetésének teljes letöltése után, elbocsátó papírral szabadul.

(Az összes adatok a Magyar Szabadságharcos Világszövetség jelentéséből valók. 1967. augusztus 25, Párizs.)

Dacára annak, hogy börtönében „bebádogoztak minden ablakot”, mégis „Új fény kel, új cél, hajnalhasadás, Keletről várom a feltámadást”.

(Új élet 1965. augusztus 1.)

Ítéljen az olvasó!

Üdvözli

V. Gaál Tibor
A-1223 Wien/Austria

skapu. 1994. 12.

5

1946.

A Szamos-Tisza-köz bekapcsolása
az ország vérkeringésébe.

Miniszterelnök Urnak,

B u d a p e s t .

Budapest, 1946. január 17-én.

A Miniszterelnökség 1050/Z.-1945.M.E.III. számú
ügyiratára a társmiszteriumok részéről befejeződött az az ünnepség,
amelynek eredményeképpen az ország északkeleti határán háboru által
legsúlyosabban sújtott községek majdnem félmilliárdnyi összegű támo-
gatásban részesültek az államhatalom részéről. Az ünnepség részle-
tes lefolyásáról a Miniszterelnökség által kiküldött dr. Bernolák
Jenő törvényszéki bíró fog beszámolni.

A magam részéről jelenthetem, hogy soha olyan lel-
kesedést és hálát nem láttam a megsegített emberek részéről, mint az
ajándékok kiosztása után, amint megértették annak a jelentőségét, mit
jelent az, hogy a mai súlyos gazdasági és szállítási nehézségek mel-
lett a Miniszterelnökség nem feledkezik meg azokról, akik a legjobban
rászorultak a segítségre. A vármegyei hatóságok, így elsősorban a
főispán és alispán, valamint a pártközi értekezlet határozata arra
az álláspontra jutott, hogy újból egy kérelemmel forduljon a Minisz-
terelnök Urhoz, ami most már nem anyagi segítségben, hanem munkaerő-
ben járulna egy egész országrész bekapcsolódásához.

A 2.számú mellékletben vázolt térképen tisztán
látni, hogy a Szamos-Tisza-közét teljesen elvágta a bekapcsolódástól
a matolcsi hídnak németek által való felrobbantása. Jellemző, hogy
mind a magyar államvasutak, mind a közlekedésügyi miniszterium
már az 1945. évben elvégzendő építési programjába felvette a hidat.

Magyar Országos Levéltár

5

KECSKESI TIBOR CSÓ FHDGY.

90

TÁVIRAT.

BERNOKAK BIRO

MINISZTERL BPES

Vezeték szám:

Felvette:

hivatalból hó és nap óra, perc
0 16 08 4

Továbbította:

vezetéken hó és nap óra, perc

A távirat osztálva felvevő hivatal pénzületi szám szó hó és nap óra, perc Hivatalos megjegyzések

2 MATESALKA 2099 56 15 1420 ALLAMI +
MINISZTERI RENDELETEK ELLENRE A ZAHONYI UTASZ SZAZADX SZAZDAS
VEZENYLESERE OTTANI GROSZ PSAG ALITALAG A MUESZAKI HAD OSZTALY
PARANCSNOK PARANCS VISSZA VONASA MIATT EL ARADT STOP FOELEG EMIAT AZ
ARVIZ EDIG TOEBB MILLIARD KART OKOZOT ES AZ EGESZ SZAMOS TISZA KOEZ
ELOENTESEVEL FENYEGET STOP RENDKIVUELI SULYCS AZONNALI
SEGITSEGET KERUENK STOP DRTOTVALASZT MATESZALKA ALLAMEEPITESZETNEK
= KECSKESI FHDGY +

ROSSZ IRAS VO

830. sz. ny. Kezbsitendo tavirat

1942. III. r. 200 r. = 19.000mb 1 lven 3 drb. Ny. 60-A/L p. - 424130. Athenaeum, Budapest

Magyar Országos Levéltár

17

M. KIR. MINISZTERELNÖKSÉG.

III. osztály.

5795 szám. Érk. 1946. V.

A beadvány száma és kelte: hivatalból

Előirat: 453/1946

Utóirat: 4355/1946

Lássa:

Kiadványozás (jóváhagyás) előtt:

A. János Tör.

Kiadványozás (jóváhagyás) után:

Elküldés előtt (letisztázás és aláírás után):

Elküldés után (irattárba helyezés előtt) ✓

Tárgy:

Kecskési Tibor főhadnagy jelenlegi megbízatásának meghosszabbítása.

Utasítás a kiadónak: ✓

Utasítás az irattárnak: ✓

5795 1946		
Külfő:	Tétel:	Alapszám:
	XXIII	453

Együttal elintézett szám:

Kapcsolatos szám:

Határidő:

Kiadóba érkezett:

Letisztázta: *Skubler T. 25.*

Egyeztettek: *V. W. Földi*

Elküldés napja: *V. W.* Elküldte: *[Signature]*

Az iktatókönyvben kivezette: *[Signature]*

Irattárba érkezett: *V. 31 [Signature]*

Elintézés:

Határidő:

A válaszirat alapjául szolgáló beadvány (átirat, felterjesztés, jelentés stb.) száma:

Tárgy:

NB!

Kecskési Tibor főhadnagy még az elmúlt évben megbízást kapott arra, egy szociális akció lebonyolítása mellett, amelyet a miniszterelnökség, a honvédelmi minis-
terium és a közéletügyi miniszterium támogatott, hogy állítsa össze a Szamos-Tiszaköz községeiben azok névsorát, akiket a háborus események következtében a lakóhelyükről elvittek és Magyarorszá-
ra mindezekig nem kerültek vissza és a lehetőséghez képest nyomozza ki je-
lenlegi tartózkodási helyüket.

Kecskési nemcsak a szociális akció lebonyolítása körül szerzett különös érdemeket, de legnagyobb lelkiismeretes

séggel tesz eleget az előbb ismertetett megbízatásának is.

A mult héten jelentkezett hivatalunkban és közölte, hogy előreláthatólag június hó közepére elvégzi a reábizott feladatot, de kérte, hogy a miniszterelnökség hivatalos uton is támogassa a honvédelmi miniszteriumnál az irányu kérését, hogy jelenlegi megbízatása június hó közepéig meghosszabbittassék.

Tisztelettel javasoljuk, hogy kérésének O.V. ur eleget tenni méltóztasson annak ellenére, hogy megbízatása már eredetileg határozatlan időtartamra szólt.

Honvédelmi Miniszter Urnak

Budapest.

1.050/"Z"-1945.M.Br.III. sz.átiratomra utalással tisztelettel kérem Miniszter Urat, hogy Keoskési Tibor főhadnagy jelenlegi beosztását, megbízatásának eredményes befejezése érdekében f.évi június hó közepéig meghosszabbítani méltóztassék.

Bpest, 1946. május 23.

[Handwritten signature]
1/20

KA 9/24

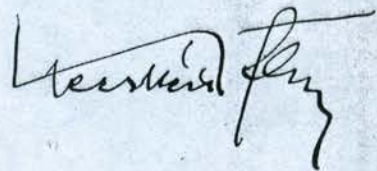
[Handwritten mark]

amelyet eddig már 80 %-ban felépítettek. A megye területéről azonban a lakosságnak több mint egynegyed része Oroszország területére munkatáborokba került és így a munkáskérdés szinte megoldhatatlan.

A fennmaradó 20 %-nak megépítésére a Miniszterelnök Ur kezdeményezéséből szeretnénk egy honvédtasz-század rendelkezésre bocsátását kérni. Ez a hid volna az egyetlen ut vasutvonal és gépkocsivonal szempontjából, amely összekötné a Tisza-Szamosközét és egyben jelentős részben hozzájárulna az eddig még kiaknázatlan gazdasági területtel az ország élelmezési helyzetének feljavításához.

A műszaki hadosztály egyik zászlóalja Záhonynál munkálkodik és így csupán 50 km.-re van Mátészalkától, ahol a vármegyei hatóságok gondoskodnak a század kényelmes elhelyezéséről és feljavított igen jó minőségű étkezéséről is. A honvédelmi minisztérium elvben hozzájárult és csak a Miniszterelnök Ur hozzájárulása szükséges ahhoz, hogy a hid rövid egy hónap alatt összekösse és bekapcsolja a Szamos-Tisza-közét, amelyet a háború ugyan emberanyagban megritkított, de ahol az élelmezési állapotok még mindig kedvezőbbek az átlagos helyzetnél.

Az 1.számú mellékletben egyben felterjesztem a mátészalkai főispán és alispán kérvényét és kérem a Miniszterelnök Ur támogatását.

Kerekes László dr.
fhdgy.

VIII.cső.ker. Kassa, 8.nyo.aloszt.

1940.09.01.
/1938.évf./

1940.09.01. 1915.03.12. 1942.06.18. 1938.

F.: Boros Piroska *BALÁZS MÁRIA /BUDAPEST, 1944.08.01./*

Gy.: - Attila, 2

+ Belen, New Mexico, 1978.05.14. stivbaj /uszodában/

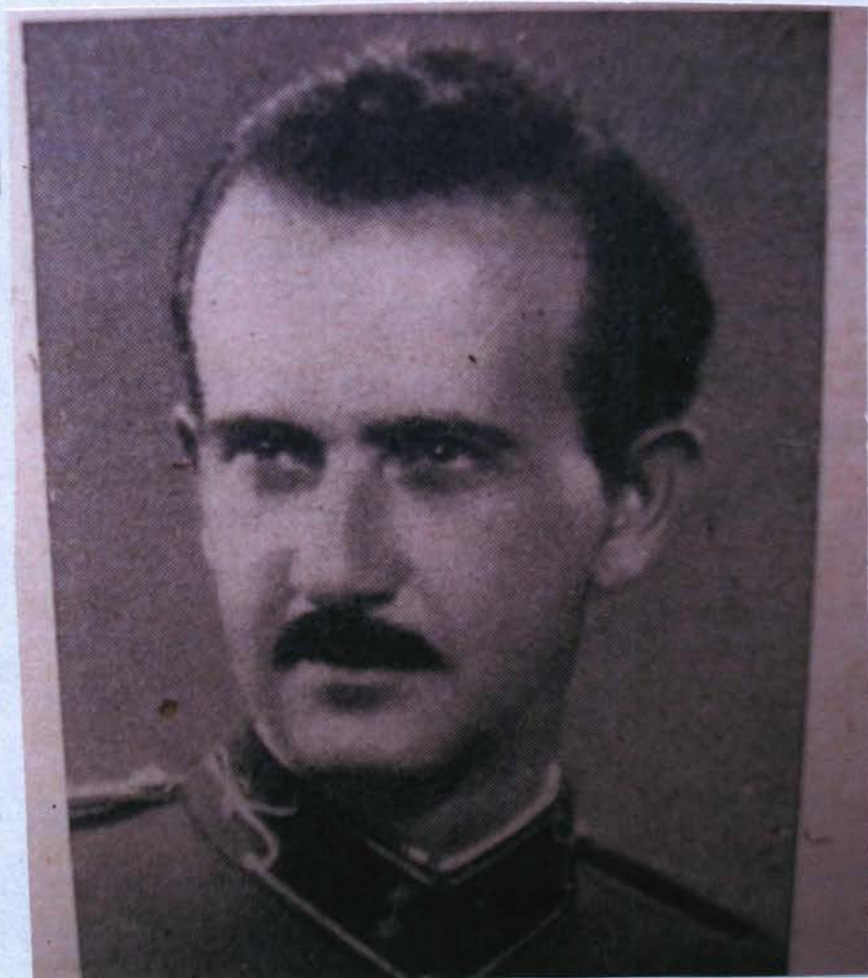
Szül. Sajókeresztur

1943.01.5 < 109. HADTAP 24, DONI HARCOK

NIKOLAJEVIKÁNA, BUDJENNI, SZB.

Dr. Kerekes László 1915 — 1978

Kerkápoly Milán vitéz
szds. /Strazsimir/ ANYJA NEVÉT VETTE FEL

B.L. 1980.04.30. XXXIII.évf. 1.sz.82.o.

Cs.Zs. 1944. Ø a névsorban nem szerepel

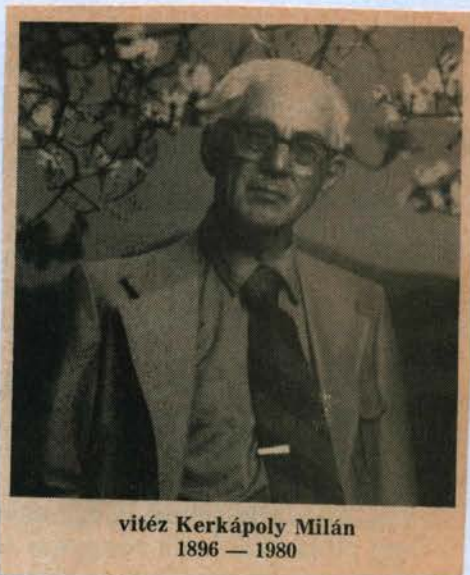
+ Etobicoke /Ontario/ Canada 1980.03.02. 84. évélopéráció 84e
1917 hdgy.,,ol.fr.

Kiskunhalasi lov.tanaloszt.

1933 nyug.

Gy.: leánya

Nyug.: Berettyóújfalú, **GAZDÁLKODÓ**
P.: PÉCELI NÓRA

B.L. 1980.04.01. XXXIII. ÉVF. 1. SZ. 82. O.

vitéz Kerkápoly (Strazsimir) Milán ny.á. m.kir. csendőrszázados Eto-
bicoke-ban (Ontario, Kanada) rovid szenvedés után 1980. III. 2-án életé-
nek 84. évében elhunyt. 1917-ben avatták hadnaggyá és azonnal az olasz
frontra került. Ezredét a Dolomitokban bekerítették, mikor az ezred pk.
kért egy önként jelentkező fiatal tisztet, aki rohamszázadával áttöri az
olasz vonalat. Kerkápoly hdgy. vállalkozott rá, s vállalkozása olyan si-
kerrel végződött, hogy az ezred ellentámadásba ment és több km-re
visszaverte az alpesi bersaglieri-vadászokat. Fegyvertényéért a III. osz-
tályú Vaskoronarendet kapta. 1920-ban került a csendőrséghez, s mikor
vitézzé avatták vette fel édesanyja — Kerkápoly — nevét. A kiskunha-
lasi tanosztálynál szolgált, majd 1933-ban önként kérte nyugdíjazását. Az
összeomlás után Kanadába vándorolt ki, hol 65 éves koráig dolgozott
egy ezüstgyárban mint fényesítő. Felesége 1955-ben autóbalesetben meg-
halt. Végig közkedvelt, jószívű, segítőkész, egyenes tartású, jó bajtárs
volt. Halála nagy vesztesége a torontói társadalomnak. A gyászszer-
tartást Nt. Dr. Vataj László ref. lelkész végezte. Csendőr csapatzászló-
lővel borított koporsóját bajtársai vitték. Legközelebbi barátja Nagy
Sándor vk. örgy. búcsúztatta. Gyászolják leánya, veje, három unokája és
az öt becsülő honvéd és csendőr bajtársai. Holttestét elhamvasztották
és felesége sírjába helyezték.
(v.K.K. 1980. III. 2.)

Kertész Lajos dr.
szds.

1942.03.31.
/1935.évf./

Nagyvárad tanzlj. szd.pk.

1942.03.31. 1911.05. 1939.01.01. 1925.

Gy.: - Sári, **KOVÁCS SÁRI**

Melbourne /Ausztrália /elmebeteg/

+ ,?

Képiró Sándor dr.
szds.

1943.08.01.
/1937.évf./

Cső.szds.pk. Ujvidék

1943.08.01. 1914.02.18. 1940.07.01. 1937.

A.: Kovács Róza hiv.áll. sor.évf.

Sz.: Sarkad

1.F.: Mendelényi Magda

Argentina

Magyarország

2.F.: ANDORFFY MAGDA

1945. 07. 04. LEFOLKOZÁS ÉS
KICSAPÁS

Dr. Képiró Sándor
fundamentál. szds.

VI. CSŐ. KEZ. OROSZÁZI SZÁRUTYPIR

Vele kapcsolatosan több írás található a MKCs honlapjának Írások Archívumában, valamint lásd Zétényi Zsolt könyvét: *A Képiró ügy. Tanulmány és dokumentumközlés.* Budapest, 2014, Kairosz.

Vádemelés Képiró ügyében

A volt csendőr százados védője az eset során kívüli tárgyalását kezdeményezi

Háborús bűntett miatt a Budapesti Nyomozó Ügyészség vádat emelt Képiró Sándor volt csendőr százados ellen. A vádhatóság szerint a most 97 éves Képiró 1942. január 21–23-a között az úvidéki razzian az egyik járőr csoport parancsnokaként közreműködött árthatlan civil személyek törvénytelen kivégzésében. A védő az ügy során kívüli tárgyalását és a vádlott felmentését kéri, a Mazsihisz üdvözli az ügyészség döntését.

■ KULCSÁR ANNA

Még 2006 őszen került nyilvánosságra a különleges ügy. Efraim Zuroff, a Simon Wiesenthal Központ jeruzsálemi irodájának vezetője egy budapesti tájékoztatón bejelentette, az Utolsó esély nácivadász akcióiban megtalálták Képiró Sándort. Igazolva látták: a volt csendőr százados felelősség terheli az 1942. január elején lezajlott délvidéki események miatt. Újvidéken és környékén ekkor, a „hideg napok” idején a magyar honvédség és csendőrség a partizánakciók visszaszorítására összehangolt razzia tartott, amelynek több mint háromezër ember esett áldozatul. Zuroff szerint háborús bűncselekmény történt.

Az iroda először annak a tízévi szabadságvesztésnek a végrehajtását indítványozta, amelyet 1944 elején hűtlenség bűntettéért szabott ki a volt csendőr századosra a Horthy-rendszer vezérkari főnökének

(Vkf) különbírósa. Megírtuk (MN, 2006. december 16.), Képiró és védője, Zétényi Zolt ügyvéd a végrehajtás elmaradását azzal indokolta: a büntetés kiszabása után Képiró kegyelmet kapott a kormányzótól, az ítéletet megsemmisítették. Közlésük szerint az 1944-es bírósági eljárás a nyugati közvélemény megnyugtatótását szolgálta. A volt százados lapunknak azt mondta: „A partizánok felkutatásáért elrendelt razzia idején olyan dolgok történtek, amelyek messze túlmentek a kitűzött célon, a partizánakciók megghiúsításán. Emberek életének kioltására került sor. Voltak, akiket ezért felelősség terhelt, de voltak, akiket nem. A parancsnokságom alatt álló egységnél és még további háromnál nem volt fegyverhasználat. Kivégzésekre én nem adtam parancsot. A bíróság elé állított tiszteket azonban a kollektív vád alapján egyaránt elítélték.”

A Fővárosi Bíróság 2007-ben nem rendelte el az 1944-es ítélet

Kivégzésekre én nem adtam parancsot – mondta Képiró

FOTO: MÁTÉ PÉTER

végrehajtását, hiszen az a kormányzó döntése miatt hatályát veszítette. Az ügyészség viszont folytatta az eljárást, mert úgy találta, Képiró parancsára négy személyt lelőttek. A nyomozók dokumentumokat kutattak fel. Ebben segítségükre volt, hogy a Wiesenthal-központ eredetileg a Vkf ítéletének Belgrádból származó nem hiteles másolatát mutatta be a vádhatóságnak. Zétényi azt vélelmezte, a dokumentum abból az eljárásból származhatott, amelyet Jugoszláviában folytattak a razzia

elrendelő Szombathelyi Ferenc egykori vezérkari főnök ellen. Szombathelyt háborús bűntettért annak idején odakint kivégezték, a Legfelsőbb Bíróság viszont 1993-ben idehaza felmentette.

A Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége (Mazsihisz) tegnap megelégedéssel nyugtázta, hogy az ügyészség háborús bűntett miatt most benyújtotta a vádiratot. Zétényi soron kívüli tárgyalást kér a Fővárosi Bíróságtól, és reméli, az eljárást felmentő ítélet zárja le.

Jan 15 2011

Magyar Nemzet